

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 ianuarie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Lc. 24: 44-49**: „...”.

Îi mulțumim Domnului din toată inima că suntem în legătură cu toți frații, cu toți adevărații credincioși de pe întregul pământ. Peste tot Dumnezeu Își are poporul Său. Noi credem așa cum spune sfânta Scriptură. În prima conversație pe care a avut-o cu Avraam, Domnul i-a spus: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*”. Și în toate țările arabe există credincioși biblici care nu blestemă Israelul, ci îl binecuvântează, și astfel sunt binecuvântați de Dumnezeu. Biblia spune că Domnul Își cheamă afară pe poporul Său din toate popoarele, limbile și națiunile, indiferent de religii, indiferent de conducerile pământești. Așa este scris chiar și în Apoc. 5, când cartea va fi deschisă și pecețile vor fi descoperite, au fost răscumpărați oameni din toate popoarele, limbile și națiunile.

Dați-vă seama, Dumnezeu Își cheamă afară poporul Său, din toate popoarele și din toate limbile, indiferent de religie, de situație, indiferent ce ar fi. Dumnezeu Își are poporul Său, iar noi simțim că ultimii sunt chemați afară. Noi am înțeles despre ce este vorba în timpul nostru. Este vorba ca Domnul Dumnezeu să deschidă inimile noastre, așa cum am citit în Lc. 24. Și anume că după învierea Sa, Domnul le-a deschis înțelegerea pentru Scripturi. Iar aceasta este foarte important. Înainte ucenicii n-au înțeles ce s-a întâmplat, dar după înviere Domnul le-a arătat că tot ce fusese scris mai dinainte s-a împlinit, iar apoi le-a deschis înțelegerea pentru Scripturi și le-a arătat în împlinirea lor.

Dragii mei frați și surori, ne uităm la vremea în care trăim. La început fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa ție îți vor fi date două semne”. Noi cunoaștem

cele două semne care i-au fost date. Unul este cel cu mâna. Tumoarea sau cancerul pacientului care stătea pe platformă pentru rugăciune apărea pe dosul palmei fratelui Branham, și în acea clipă când avea loc vindecarea, cancerul sau tumoarea dispărea pe mâna fratelui Branham. În tot acel timp pacientul putea vedea cu ochii lui tumoarea sa pe mâna fratelui Branham și știa că pe cât de sigur dispărea tumoarea de pe mâna fratelui Branham, pe atât de sigur era el vindecat. Dumnezeu dă însărcinări și apoi El stă de partea lucrurilor pe care le-a poruncit și trebuia să fie făcute.

Al doilea semn. Atunci când pacienții așteptau în rândul pentru rugăciune, fratelui Branham îi era arătat în viziuni cine sunt acei oameni, de unde vin și care este cauza pentru care au venit. Prin har, am trăit și eu personal aceasta. Eu sunt un martor ocular și audibil al acestor lucruri. Acolo erau pacienți, frați, surori, indiferent cine erau, Dumnezeu îi descoperea cine erau ei, de unde vin și care erau necazurile lor. Eu am trăit aceste lucruri, le-am văzut.

Timpu în care trăim este mai important decât perioada de timp în care a trăit fratele Branham. Așa cum în timpul lui Moise a avut loc ieșirea afară, Marea Roșie s-a împărțit și Domnul a zis: „Când voi vedea sângele voi trece pe lângă voi fără a vă nimici”. Dar apoi au trecut patruzeci de ani ai încercărilor și toți știți ce s-a întâmplat. Nu toți au fost ascultători, nu toți au crezut, cu toate că supranaturalul se întâmpla. Apoi citim în Iosua 1:2: „*Robul Meu Moise a murit*”. Apoi Domnul Dumnezeu i-a dat lui Iosua însărcinarea de a trece Iordanul și de a intra în țara făgăduită. N-a fost doar trecerea prin Marea Roșie și apoi călătoria prin pustie, ci după cei patruzeci de ani de încercări trebuia să treacă peste Iordan. Dar cum? Cu chivotul legământului, cu Cuvântul lui Dumnezeu în chivot, care era purtat pe umerii preoților sau dus la Iordan. În acel timp Iordanul s-a revărsat peste malurile lui, era inundație. Dar de îndată ce preoții au pus talpa piciorului în apele Iordanului, apele s-au despicat în două și poporul a putut trece ca pe uscat. Cu făgăduința pe umeri ei au trăit personal intrarea în țara făgăduită, iar apoi țara a fost împărțită pe seminții și toți au primit teritoriul lor; astfel, în acel timp, Domnul Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul Său. Făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o devenise o realitate divină.

Dragii mei frați și surori, nu este suficient ca cineva să se așeze pe scaunul lui Moise. Ci cu adevărat, trebuie să vezi cum Dumnezeu a lucrat mai departe, cum a vegheat asupra Cuvântului Său și apoi a împlinit ceea ce a făgăduit. Astăzi nimănui nu-i este suficient să se așeze pe scaunul de învățător, de cărturar al prorocului și să spună „prorocul a zis..., prorocul a zis...”. Așa cum am citit, a sosit perioada de timp în care Domnul Își strânge poporul ca să-l facă să asculte Cuvintele Lui în original. Aceasta este perioada de timp în care Dumnezeu a ordonat toate lucrurile și dorește să le aibă în Biserica Lui. Este o diferență între a aduce mesajul și apoi mesajul să devină o realitate divină. Chemarea afară, separarea, pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii iubitului nostru Domn și Răscumpărător.

Cu adevărat acum este cea mai importantă perioadă de timp din întreaga istorie a omenirii, cea mai importantă perioadă de timp în Biserica Dumnezeului celui viu. Și toți aceia care sunt hotărâți pentru viața veșnică devin credincioși. Toți aceia care sunt din Biserica Mireasă vor asculta de glasul Mirelui. Mat. 25 și Apoc. 19 se împlinesc. Mai întâi are loc chemarea afară și pregătirea, iar apoi nunta în Odaia de nuntă, acolo unde noi vom cânta cântarea Mielului. Așadar să intrăm înăuntru în țara făgăduinței. Ce este scris în Iosua 1:3? „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau/vi l-am dat, cum am spus lui Moise*”. Dumnezeu ne-a dat ceea ce ne-a făgăduit El, iar noi ne putem baza pe Cuvântul Său și știm că cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne veșnic valabil. Noi ajungem din nou la Evr. 11 și anume că credința este o încredere neclintită în lucrurile pe care Dumnezeu ni le-a făgăduit, este o puternică încredințare a lucrurilor care încă nu se văd. Noi credem că Dumnezeu Își va confirma Cuvântul, prin har.

Am câteva versete biblice pe care doresc să le citesc, ca să vedem cum a alcătuit Domnul planul Său de mântuire. Cine citește din Iosua, nu doar Iosua 1, știe că hrana trebuia depozitată înainte ca Iordanul să fie trecut; înainte ca țara făgăduinței să fie cucerită ei trebuiau să depoziteze alimente, ca să aibă merinde în călătorie. Ce a poruncit Domnul? „Depozitează hrana!” Fratele Branham a văzut într-o viziune coșuri pline cu alimente. El a depozitat hrana. Cu adevărat eu pot spune acest lucru într-un mod oficial, cele 1250 de predici ale

fratelui Branham mi-au fost trimise în decursul anilor în care el a predicat. Eu am ascultat fiecare predică, iar pe unele le-am ascultat de două ori. De ce? Pentru că Domnul îmi poruncise să depozitez hrana și de asemenea mi-a mai poruncit să merg din oraș în oraș ca să propovăduiesc Cuvântul. Trimiterea mea divină este dublă. Nu doar propovăduirea Cuvântului, ci propovăduirea Cuvântului, și așa cum fratele Branham mi-a spus: „hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp”. În general, eu puteam predica Cuvântul, dar nu tainele pe care Dumnezeu le-a descoperit prorocului Său. Fratele Branham a fost bărbatul căruia i-au fost descoperite cele șapte peceți; i-a fost descoperit ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Eu n-aș fi avut niciun mesaj dacă Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe mesager. Dar și acest lucru îl putem spune clar, deslușit și cu glas tare, că noi am fost aduși înapoi la Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. În această fotografie puteți vedea masa plină cu predici ale fratelui Branham pe care le-am tradus în limba germană, totul începând cu anul 1960. Toți pot citi toate aceste predici, să le ia cu ei acasă și pot fi zidiți și incluși în planul de mântuire al lui Dumnezeu.

Dar slujba mea este dublă. Nu doar „prorocul..., prorocul...”, ci propovăduirea întregului plan de mântuire al lui Dumnezeu, iar apoi includerea făgăduințelor deosebite date pentru acest timp. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru pentru aceasta. Dragii mei frați și surori, eu nădăjduiesc că într-o oarecare măsură voi puteți simți cu mine, ce responsabilitate este legată cu o poruncă directă a Domnului, și anume din porunca directă a Domnului să propovăduiesc Cuvântul Lui și apoi să împart hrana. Astăzi noi purtăm aceeași responsabilitate pe care a avut-o și Iosua, aceeași responsabilitate pe care au avut-o fratele Branham, Moise și Pavel. Toți bărbații care au avut o chemare directă au avut o responsabilitate. Pavel a putut spune ceea ce i-a fost spus la chemarea lui: „Te trimit la Neamuri, ca să le deschizi ochii”. Cu ce? Prin propovăduirea Cuvântului. De aceea Pavel a putut spune: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*” (Fapte 20:27).

Gândiți-vă încă o dată la timpul lui Iosua. S-au întâmplat lucruri neobișnuite, până la cap. 10, 12. Domnul Dumnezeu ascultase rugăciunea lui: „*Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună,*

asupra văii Aialonului!”(Ios. 10:12). Apoi este scris: „*N-a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea....*”(vers. 14). Apoi în penultimul capitol citim: „*...Nici unul din toate cuvintele bune rostite asupra voastră de Domnul Dumnezeuul vostru n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit, nici unul n-a rămas neîmplinit*” (Ios. 23:14). Dumnezeu a împlinit tot, El veghează asupra Cuvântului Său.

Accentuez acest lucru încă o dată. În vestire noi includem întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru, tot ceea ce privește propovăduirea generală, până la deschiderea celor șapte peceti. Credeți-mă, când frații se referă la fratele Branham și apoi își vestesc propriile lor tălmăciri, am o mare durere. Diferitele direcții, mai ales direcțiile tunetelor, susțin că prorocul se va întoarce și își va desăvârși slujba lui. Nu intrăm în toate învățăturile rătăcitoare fiindcă ne-am face de rușine înaintea lumii; și totul este prezentat cu „prorocul a zis...”. De ce nu se întorc frații înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu?

În ceea ce privește cele șapte tunete. Există doar un singur verset biblic care vorbește despre aceasta, în Apoc. 10. Dar exact așa, iubitul nostru frate Branham a primit călăuzirea să se mute în Arizona, pentru că acolo avea să se întâlnească cu cei șapte îngeri în norul supranatural. El mi-a spus-o personal în 3 decembrie 1962: „Frate Frank, poți merge în Los Angeles ca să predici în locul meu? Eu trebuie să-mi împachetez lucrurile pentru că acum șase luni Domnul mi-a arătat o viziune. Eu trebuie să mă mut în Arizona”. Și mi-a explicat motivul pentru care trebuia să se mute acolo. Eu am mers în Los Angeles, în Restaurantul Clifton și am predicat oamenilor de afaceri. Eu personal am trăit toate aceste lucruri. Eu am fost acolo.

După aceea a venit și 28 februarie 1963. Voi puteți citi și asculta tot ce a spus fratele Branham. A avut loc un cutremur însoțit de o furtună puternică și șapte bubuituri puternice ca de tunet au cutremurat întreaga împrejurime. Furtuna a fost atât de puternică încât vârfurile copacilor au fost retezate și atârnav. Cu acești ochi am văzut vârfurile copacilor retezate, ochii mei au văzut bolovanii rostogoliți la vale. Dar apoi însemnătatea acestor șapte bubuituri puternice ca de tunet. În 24 martie 1963, când a vorbit despre a șaptea pecete, fratele Branham a bătut cu pumnul în amvon de șapte ori și a spus: „Cele șapte tunete au

fost atât de puternice încât întreaga regiune a fost cutremurată”. După aceea a spus „Cele șapte tunete sunt în cele șapte peceți și acolo este credința de răpire”. Dar tocmai atunci, după ce cele șapte bubuituri ca de tunet au răsunat, lui i-a fost spus: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville pentru că a sosit timpul pentru deschiderea celor șapte peceți”. Apoi a legat acele lovituri în legătură cu deschiderea celor șapte peceți, cu chemarea afară, cu descoperirea Numelui, legătura cu credința pentru răpire, și tot ce aparține pe deasupra. A fost una dintre cele mai puternice și mai mărețe trăiri pe care le-a avut fratele Branham într-un mod supranatural, în legătură cu deschiderea celor șapte peceți.

Dragii mei frați și surori, dacă ai trăit personal toate aceste lucruri, le poți urmări și le cunoști însemnătatea. Iar apoi apar frați care vorbesc despre șapte tunete, răspândind fanteziile lor în toate direcțiile. Noi n-avem nimic de-a face cu vreo fantezie, n-avem nimic de-a face cu tălmăciri și interpretări. Ci prin har am indicat spre lucrarea supranaturală din slujba fratelui Branham pe care am recunoscut-o și o putem încadra biblic. Noi putem spune că și Apoc. 10 se va împlini exact așa cum este scris. Fratele Branham a fost al șaptelea înger mesager al Bisericii ca să aducă ultimul mesaj pentru ultima epocă a Bisericii. El a comparat slujba lui cu cea a îngerului al șaptelea, care atunci când va suna din trâmbița lui se va sfârși taina lui Dumnezeu, pentru că prin slujba lui a fost descoperită „taina”. Dar prin slujba fratelui Branham n-a fost descoperită doar taina lui Dumnezeu care este Isus Hristos, și anume Dumnezeu descoperit în trup. Ci prin slujba lui ne-au fost descoperite toate tainele, începând din Gen. și până la Apoc. Cu adevărat putem spune că n-a mai existat nicio perioadă de timp în epocile Bisericilor, în care întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru să fie descoperit ca în zilele noastre. Și nu uitați acest lucru: de fiecare dată în legătură cu făgăduințe.

Permiteți-mi să citesc câteva cuvinte din epistola lui Tit 1:1-3: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu...*”. Voi știți că mai demult oamenii aveau robi care trebuiau să împlinească slujba lor. Un rob este în slujbă directă. „*Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu...*”. Nu potrivit cu o credință generală, ci potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu. Noi credem în alegerea dinainte. Înaintea întemeierii lumii Dumnezeu a știut cine va

crede și cine nu va crede, cine va primi și cine va respinge, de aceea El a putut scrie numele nostru în Cartea Vieții Mielului. „...și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavie”. Aceasta nu te îngâmă, ci devine o realitate divină în viața noastră, prin har.

Tit 1:2: „în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă”. El a dat această făgăduință înainte de veșniciei, iar când timpul s-a împlinit El ne-a dăruit viața veșnică prin har. „Cine L-a primit și Îl are pe Fiul lui Dumnezeu, are viața veșnică; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața veșnică” (1Ioan 5:12).

Dragii mei frați și surori, fie ca toți care sunt astăzi aici și toți care ne ascultă să-L primească pe Răscumpărătorul nostru. De ce ca Fiu? Pentru că în Fiul lui Dumnezeu avem înfierea, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Domnul nostru trebuie să fie totul în toate: Fiul Omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David, Împărat, Preot și Proroc. Dar răscumpărarea pe care ne-a dăruit-o Fiul lui Dumnezeu este în legătură directă cu înfierea. Așa că noi ne putem ruga Tatălui nostru, așa cum a spus Domnul nostru atunci: „Eu Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru”(Ioan 20:17). Chiar toate terminologiile își au locul lor. Acolo unde este scris Fiul Omului trebuie să rămână Fiul Omului; unde este scris Fiul lui Dumnezeu trebuie să rămână Fiul lui Dumnezeu; unde este scris Dumnezeu trebuie să rămână scris Dumnezeu; unde este scris Domnul trebuie să rămână Domnul. Fiecare cuvânt are însemnătatea lui deosebită, are locul potrivit. Și nu doar că este scris în Biblie, ci noi am și primit prin har descoperirea celor scrise.

Apoi citim mai departe în Tit 1:3 care este în legătură cu planul de mântuire al lui Dumnezeu: „Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui”, la vremea hotărâtă de El. El Și-a alcătuit planul din veșnicie, dar l-a făcut de cunoscut la vremea hotărâtă, atunci când timpul s-a împlinit și lucrurile s-au împlinit. Apoi Dumnezeu le-a deschis înțelegerea, și toți care au crezut au avut parte de ceea ce a făcut Domnul. Încă o dată vers. 3: „Și-a descoperit Cuvântul la vremea hotărâtă de El, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată...”. Nu este o încumetare proprie, nu, nu, nu! Ci aici este o realitate divină. „propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul

nostru". Bărbații lui Dumnezeu au adus Cuvântul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu în timpul împlinirii și l-au arătat în împlinire. Dumnezeu are un timp hotărât pentru toate lucrurile.

Vă mai spun o dată. Slujba fratelui Branham a fost făgăduită: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie” (Mal. 4:5-6b). Cât de des am accentuat acest lucru, că el va aduce totul înapoi în starea reașezată. Prin harul Dumnezeului nostru noi am recunoscut mesajul și pe mesager. După plecarea Acasă a prorocului mesajul a ajuns până la marginile pământului. Acest lucru ne uimește pe toți, că Dumnezeu are nevoie de o perioadă atât de îndelungată pentru ca ultimii de la marginile pământului să fie chemați afară. Dar aceasta trebuie să ne fie clar tuturor că acum suntem foarte, foarte aproape înaintea revenirii lui Isus Hristos. De ce? Pentru că ultimul mesaj a ajuns la marginile pământului, așa cum a spus prorocul și a fost însărcinat.

Apoi mergem mai departe în Fapte 3. La începutul Faptelor apostolilor, acum două mii de ani, bărbatul lui Dumnezeu, prin inspirația Duhului Sfânt a prezentat ceea ce se va întâmpla la sfârșitul timpului harului. Citim din Fapte 3 de la vers. 17: „*Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi*”. Dinainte a fost propovăduit totul. Ei erau neștiutori când L-au batjocorit și răstignit, dar aceasta a trebuit să se întâmple pentru că așa a fost hotărât în planul lui Dumnezeu și așa s-a întâmplat.

Vers. 19: „*Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele*”. Pocăiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu pentru ca să vi se ierte păcatele. Apoi urmează făgăduința: „*ca să vină de la Domnul vremurile de înviore, și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos*” (vers. 19-20) . Apoi urmează un lucru mai puternic: „*pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”. Observați? În Noul Testament, de fiecare dată apostolii s-au întors la Cuvântul profetic. Întreaga vestire și întreaga încadrare în Noul Testament a avut loc sub călăuzirea Duhului Sfânt. Pe El cerul

trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor, când El va dărui înviorarea și o puternică revărsare a Duhului Sfânt și va desăvârși lucrarea Lui în noi. Așa a făgăduit El și așa o va face. Prorocul aduce mesajul iar Domnul confirmă Cuvântul în toți aceia care îl ascultă și îl cred.

Apoi vers. 22: „În adevăr, Moise a zis părinților noștri: *«Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune»*”. Să-L ascultați în tot ceea ce vă va spune.

Aici apostolul se referă la Cuvântul din Deut. 18:15. Aici avem o mare problemă. Poporul Israel așteaptă pe Mesia care ca David este ceva deosebit. Dar ei trec pe lângă toate celelalte versete biblice: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat*”(Is. 9:6), „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu*”(Is. 7:14). Ei neglijează întreg planul de mântuire al lui Dumnezeu și doar îl așteaptă pe Ilie, iar după Ilie îl așteaptă pe Mesia, Unsul. Dar nicio legătură cu Dumnezeu, că Mesia este Însuși Domnul, Dumnezeu descoperit în trup. În împlinirea planului de răscumpărare El a trebuit să devină totul în toate: Mijlocitor, Avocat, etc. Domnul este Mesia, nimeni altcineva. Dar El a trebuit să fie un proroc, de aceea a spus Moise aici: „*Domnul Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi un proroc ca mine*”(Deut. 18:5). Eu nădăjduiesc că voi pricepeți ce vreau să spun, cu ce durere umblu și cercetez totul.

Și în legătură cu poporul Israel trebuie să iei toate versetele biblice care aparțin de planul de mântuire al lui Dumnezeu, tot ce aparține de planul de răscumpărare. Totul este luminat din toate perspectivele, din toate domeniile, tot ceea ce se va întâmpla a fost spus. Nu poți despărți una de cealaltă. Aici El este Mielul lui Dumnezeu. Sângele Lui a curs. Dar apoi dacă mergem la Apoc. 5 putem citi că Mielul ia cartea și apoi dintr-o dată este Leul din seminția lui Iuda. Aici Mielul și trei versete mai jos Leul din seminția lui Iuda. Și cine merge la Apoc. 10 va putea observa că atunci când Domnul Se va coborî ca Înger al Legământului și ca Proprietar de drept va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ, atunci El nu vorbește ca Fiu al Omului, ci El răcnește ca un Leu. El este Leul din

seminția lui Iuda. Nu este un Leu dintr-o seminție germană, nu. Ci El este Leul din seminția lui Iuda. Când cele douăsprezece seminții au fost binecuvântate, Iuda a fost binecuvântat într-un mod deosebit. În Apoc. 10, El răcnește ca Leu. O singură dată, în Africa de Sud, am auzit cum răcnește un leu. Într-o seară fratele Sidney Jackson m-a condus pe lângă o grădină zoologică. Frați și surori, răcnetul unui leu îți trece prin tot trupul ca un tunet. În Apoc. 10, când Domnul Se coboară ca Înger al Legământului, atunci nu Se coboară ca Fiu al Omului, ci El răcnește ca un Leu. Și doar după aceea, în legătură cu Israelul, doar atunci cele șapte tunete își vor face auzite glasurile lor.

Lucrul puternic mai este că lui Ioan i-a fost spus: „*Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!*” (Apoc. 10:4). Așadar o lăsăm în seama lui Dumnezeu. Și fie ca în sfârșit toți frații să-și țină gura. Țineți-vă gura! Pentru că Dumnezeu a poruncit ca să nu se scrie despre acestea. Cine sunteți voi care veniți și spuneți: „Eu cunosc taina”? V-ați pierdut mintea. Nu vă dați seama ce faceți. Sunteți rătăciți și-i rătăciți și pe alții, și spuneți: „prorocul a zis...”.

Harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit este că de fiecare dată noi ne întoarcem la Cuvânt. Dacă vedem Cartea deschisă în mâna Aceluia care a deschis-o, atunci mergem la Dan. 12:7, unde este răspunsul: că începând din acea clipă când Îngerul jură vor mai fi doar trei ani și jumătate până la sfârșitul perioadei. Așa este scris în Biblie: „*vor mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme*”. Dumnezeu ne-a dat o orientare absolută și ne-a dăruit răspunsuri în sfântul Său Cuvântul.

Permiteți-mi să spun acest lucru cu dragoste, dar cu toată seriozitatea. Toți frații care în anul 1979 s-au întors de la Adevăr și au plecat vestind învățături proprii, trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent și-i conduc pe oameni în rătăcire, indiferent cu ce învățături apar. Îi mulțumim Dumnezeului Celui viu că El ne-a dăruit teamă și respect, chiar față de Apoc. 1:3, și anume că noi ascultăm și păzim doar ceea ce este scris în această Biblie, ceea ce este scris în această Carte. Binecuvântat și sfânt este acela care păzește ceea ce este scris în această Carte a prorociei. Ce am eu de-a face cu lucrurile nescrise? Apoi unii au născocit fantezia că „acum Dumnezeu descoperă lucrurile nescrise”. Cine sunt acești frați? Au ei o chemare divină? Au ei o

trimiteri? Au ei o însărcinare? Nu! Sau amăgesc poporul lui Dumnezeu, trăgând ucenici de partea lor? Îi mulțumim Dumnezeului Celui viu. Totul este încadrat biblic, iar pentru aceasta suntem mulțumitori.

Dragii mei frați și surori, mai citiți o dată în Gal. 3:19, că Legea a ținut până când avea să vină Sămânța careia îi fusese dată făgăduința. Legea ne convinge de păcat. Sămânța lui Dumnezeu a fost făgăduită începând din Gen. 3:15, apoi prin prorocul Isaia. Sămânța lui Dumnezeu a venit, Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Apoi este scris că Legea a fost valabilă atât timp până avea să vină Sămânța pentru care era dată făgăduința.

Dragii mei frați și surori, ce se întâmplă azi cu noi? Astăzi noi suntem sămânța lui Dumnezeu. Domnul ca Sămânță. Mai întâi Cuvântul, apoi Sămânța. Cuvântul este Sămânța. Exact așa este în timpul nostru. Până sosește timpul când sămânța acceptă și primește prin credință făgăduința pentru acest timp. Noi suntem copiii ai făgăduinței. Gal. 4:28: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței*”. Vă rog gândiți-vă la aceasta. Sămânța a trebuit să vină. Sămânța a fost într-o legătură cu făgăduința. Ce este astăzi cu noi ca sămânță a lui Dumnezeu? Sămânța Lui Îi va sluji. Ce este astăzi cu noi? Cuvântul Dumnezeului nostru a fost pus și este în noi. Cuvântul este Sămânța, iar Cuvântul a fost semănat. Așa cum Duhul a venit asupra Mariei când ea a primit făgăduința. Sămânța și făgăduința aparțin împreună. Până va veni sămânța pentru care este dată făgăduința. Astăzi pentru noi este valabilă făgăduința pentru acest timp. Astăzi Cuvântul ceasului este semănat ca o adevărată sămânță. Astăzi toate făgăduințele lui Dumnezeu care sunt hotărâte pentru acest timp își vor găsi împlinirea în viețile noastre, prin har, așa cum fiecare făgăduință s-a împlinit cu Domnul și Răscumpărătorul nostru.

Voi toți știți ce este scris în Mat. 13, că Domnul a semănat sămânța bună, iar sămânța bună sunt copiii lui Dumnezeu, copiii Împărăției lui Dumnezeu. Apoi Vrăjmașul a venit în urma Lui și și-a semănat și el sămânța lui proprie. Dar fiecare sămânță aduce rod după soiul ei. Și pe cât de sigur am semănat doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și am purtat sămânța divină pe întregul pământ, pe atât de

sigur acest Cuvânt, această sămânță divină, va cădea pe un pământ roditor la toți aleșii. Făgăduințele sunt într-o legătură directă cu sămânța, și ultimele făgăduințe își vor găsi împlinirea în noi și cu noi, când Dumnezeu va reșeza totul în starea corectă. Noi suntem convinși că acest an va fi un an neobișnuit.

Accentuăm acest lucru încă o dată. Până când avea să vină Sămânța căreia i-a fost dată făgăduința. Astăzi noi suntem sămânța căreia i-a fost dată făgăduința pentru acest timp. Din toată inima și fără nicio forțare proprie, noi putem crede, iar această credință în sinea ei este biruința care deja a biruit lumea cu toate argumentele ei. Credința nu se uită la împrejurări. Credința privește la Domnul Dumnezeu nostru și noi știm că ceea ce a hotărât, a poruncit și a făgăduit El se va întâmpla întocmai așa. Se va fi meritat să credem.

Și Petru, în prima predică din Fapte 2:39, a spus-o mai întâi credincioșilor: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi*”. În Gal. 3:19 este spus: „*până când avea să vină «Sămânța» căreia Îi fusese făcută făgăduința*”. Apoi în prima predică de Cincizecime, celor credincioși le-a fost spus: „Căci făgăduința aceasta este valabilă pentru voi care sunteți astăzi aici, pentru voi care astăzi auziți Cuvântul lui Dumnezeu”. Aleluia! Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Petru a putut spune acest lucru atunci și același lucru putem și trebuie să-l spunem și astăzi: făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat pentru această perioadă de timp sunt valabile pentru voi care acum Îl credeți pe Dumnezeu. Noi vom trăi împlinirea tuturor făgăduințelor atât de adevărat cum Dumnezeu a garantat pentru împlinirea lor. Dacă Însuși Domnul spune: „Jur pe Mine Însumi”, atunci El a pus sub jurământ ceea ce a făgăduit, pentru ca noi să știm că „Viu este Domnul!” că El va împlini ceea ce a făgăduit. Am putea citi mai departe ceea ce ne-a pregătit și dăruit Domnul. Putem citi despre Avraam care este modelul credinței, numit „tatăl credinței”. Noi suntem fiii și fiicele lui Avraam pentru că noi prin har putem crede din toată inima.

Fie ca toți frații s-o audă încă o dată. Astăzi noi n-am fi avut niciun mesaj biblic, am fi fost prinși și am fi mers cu toți ceilalți împreună, fiecare ar fi rămas acolo unde a fost. Dar Dumnezeu a hotărât ca noi să putem crede din inimă și să primim – acesta este har.

Iar prin aceasta este descoperit că noi suntem adevărații copii ai lui Dumnezeu. Așa cum Pavel a vorbit despre Avraam care avea doi fii: unul era născut în chip firesc, iar celălalt era duhovnicesc. Ambii aveau același tată, dar unul a fost născut fără făgăduință, iar celălalt era născut după făgăduință. Nu uitați! Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduit. Și așa cum am citit: până avea să vină Sămânța pentru care este valabilă făgăduința. Făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu pentru acest timp este hotărâtă doar pentru sămânța lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor trece pe lângă această făgăduință și vor spune: „Voi fugiți după un om, credeți un om și-l proslăviți”. Nu! Niciunul din aceste lucruri nu ne privesc pe noi. Noi Îl urmăm pe Domnul nostru. Dar noi am acceptat și am primit tot ceea ce a hotărât și a transmis Dumnezeu prin prorocul Său, prin toți prorocii și apostolii Săi, după Cuvântul Scripturii: „Cine primește pe un proroc pe care Eu îl trimit acela Mă primește pe Mine, și va primi răsplata unui proroc”. Aceași răsplată pe care o va primi fratele Branham o vei primi și tu și eu. Noi vom sta la aceeași masă și vom serba Cina împreună cu Domnul, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov și cu toți aleșii din perioada Vechiului Testament. Se va fi meritat să ne încredem în Domnul, se va fi meritat să fi primit ultimul mesaj. Se va fi meritat să purtăm ultimul mesaj pe întregul pământ pentru ca să se împlinească Cuvântul care spune: Domnul Dumnezeu Și-a ales gloata Lui răscumpărată prin Sânge, din toate popoarele, limbile și națiunile. Apartine împreună: „*Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor* („prin Cuvântul pe care și l-au luat ca mărturie a lor” – lb. germ.). Pentru noi, pentru gloata răscumpărată prin Sânge, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie mărturia noastră. Noi toți putem citi aceasta, mărturia Domnului nostru Isus Hristos, Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duh. Prin harul Său, ne-a inclus în planul Său de răscumpărare, iar noi vom vedea ceea ce am crezut.

O mai spunem o dată. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp pentru Biserica Dumnezeului Celui viu. Unii sunt hotărâți doar pentru viața veșnică și vor intra în viața veșnică după ce vor apărea în fața scaunului alb de domnie. Aleșii însă fac parte din Mireasa Mielului și numele lor nu sunt scrise doar în Cartea Vieții, ci înaintea întemeierii lumii au fost scrise în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat.

Dumnezeului nostru Îi aducem mulțumire din inimă. Se va fi meritat să-I fi fost credincioși în toți acești ani.

Voi toți știți că în 24 decembrie am împlinit vârsta de 85 de ani. Timpul a venit și a trecut și nimic nu mai este cum a fost odată. Dar Cuvântul Domnului și astăzi își va împlini scopul pentru care a fost trimis. Nu este importantă vocea mea, ci importantă este credința ta. Important este dacă tu poți crede din inima ta că Dumnezeu dat o trimitere care încă mai este în vigoare și că prin însărcinarea directă a Dumnezeului atotputernic, noi aducem mesajul divin; și toți aceia care au o ureche să audă aceia vor auzi ceea ce spune Bisericilor Duhul. Iar noi, prin harul lui Dumnezeu, prin credință și ascultare ne vom dedica viețile Domnului Dumnezeului nostru.

Și acest lucru îl mai spunem o dată. Fie ca acest an să devină un an al veseliei. Fie ca Lc. 4 să se împlinească. În Lc. 4:18-19 este scris ceea ce a citit Domnul nostru din Is. 61:1-2a: *„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia,...; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului”*.

Voi știți ce este scris în Ps. 65, că Domnul a încununat anul cu bunătate. Noi putem spune aceasta în legătură cu anul care a trecut. El a încununat anul 2018 cu bunătățile Lui. Pentru acest an 2019 noi ne dorim ca Domnul să facă ceva neobișnuit. Haideti, cu această dorință să pășim și să ne strângem în prezența lui Dumnezeu, cu adevărat să ne luptăm cu Domnul așa cum a făcut-o Iacov. Să putem spune cu toată seriozitatea: „Doamne, nu Te las până nu mă binecuvântezi! Doamne, nu Te las până nu-mi dăruiești iertarea, până nu-mi dăruiești har”. Noi să vorbim cu Domnul în felul acesta și ne punem viețile noastre la dispoziția Lui. Să spui: „Doamne, iată-mă aici. Facă-se nu voia mea, ci voia Ta”. Sunteți voi mulțumitori că trăim acum?

Acum îndeosebi un cuvânt adresat fraților slujitori din toate popoarele, limbile și națiunile. Pe cât de sigur a poruncit Domnul în mod direct Mat. 24:45-47, pe atât de sigur toți frații slujitori de pe întregul pământ sunt hotărâți de Dumnezeu să dea mai departe același Cuvânt, aceeași hrană duhovnicească. Nimeni nu trebuie să se refere la mine. Toți se pot referi la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și să-I mulțumească Domnului că El i-a învrednicit să aibă parte de această

propovăduire care este hotărâtă pentru această perioadă de timp. Îi mulțumim Domnului nostru.

Noi credem că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin». Acest lucru îl putem spune așa cum este scris în 2 Cor. 1:22: „El ne-a și pecetluit...”. Un frate mi-a spus astăzi cu câți ani în urmă a trăit el botezul cu Duhul Sfânt și că Domnul l-a pecetluit. O puteți citi în 2 Cor. 1:22: „El ne-a și pecetluit...”. Fie ca să se întâmple cu noi care am trăit deschiderea celor șapte peceți, noi care în interiorul nostru am fost călăuziți să credem și să primim.

Dragii mei frați și surori, pe cât de sigur purtăm noi ultimul mesaj și voi toți de pe întregul pământ credeți ultimul mesaj, pe atât de sigur ne va pecetlui Domnul cu pecetea Lui. El va pecetlui în tine și în mine conținutul, Cuvântul Lui scump pe care l-a pus în tine și în mine. Noi împreună vom trăi desăvârșirea. Când Domnul va veni noi vom fi schimbați și împreună Îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh și vom fi cu Domnul pentru totdeauna. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască credință și claritate deplină, nouă celor ce am crezut Cuvântul Său. El să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori de pe întregul pământ ca ei să propovăduiască doar ceea ce Dumnezeu a spus și scris în Cuvântul Său. Lui, Singurului Dumnezeu Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus.

În 2 Cor. 1:20-22 este scris: *„În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da»; de aceea și «Amin», pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns este Dumnezeu...”*. Cel care ne-a întărit și ne-a uns este Dumnezeu. Ungere sfântă rămâi asupra noastră, Mângâietorul divin călăuzește-ne toate faptele noastre. Vers. 22: *„El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului”*.

Fie ca începând de astăzi aceste trei versete să ne însuflețească și să ne însoțească pretutindeni, și zilnic să-I spunem Domnului: noi suntem aceia despre care este scris aici. Voi toți puteți începe cu vers. 20 și puteți citi până la vers. 22 și prin credință și duh de rugăciune să-I spuneți: „Iubite Domn, eu nu Te las până nu mă binecuvântezi! Nu Te las până nu se împlinește în viața mea ceea ce este scris aici!”.

Cine dorește să trăiască aceste lucruri pe care tocmai le-am citit? Să fim întăriți în Hristos, să credem din inimă Cuvântul Lui, așa cum este scris în aceste versete: „*Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns este Dumnezeu*”. Apoi: „*El ne-a și pecetluit*”. Toți care se lasă întăriți pe temelia originală care a fost pusă la început. Dumnezeu nu va face lucrări pe jumătate. El va face o lucrare de răscumpărare completă/desăvârșită cu noi toți. El ne va întări, ne va unge. Așa cum a scris apostolul Ioan, așa cum ne învață ungera, așa este bine și corect înaintea lui Dumnezeu. Cel ce ne întărește, El care ne unge cu Duhul Sfânt, El este Acela care vă va pecetlui.

Haideți să ne rugăm împreună ca Domnul să împlinească în viețile noastre aceste trei lucruri: să ne întărească, să ne ungă și să ne poată puna pecetea Lui. Haideți să ne rugăm cu voce tare.

Dumnezeule atotputernic, venim înaintea tronului harului și Îți mulțumim din toată inima că noi putem crede așa cum zice Scriptura. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău sfânt, Îți mulțumim pentru toate făgăduințele, Îți mulțumim pentru ceea ce faci în prezent. Cuvântul Tău își atinge scopul pentru care a fost trimis. Rugăciunea mea este ca noi toți să fim întăriți pe temelia credinței apostolilor și prorocilor și ungera sfântă să vină peste noi și să ne ungă pe toți. Doamne Dumnezeule atotputernic, binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge, dăruiește tuturor tot ce au nevoie după duh, trup și suflet: salvare, eliberare, vindecare. Tot ceea ce Tu ne-ai pregătit Tu ne-ai și dăruit. Cum să nu ne dea Dumnezeu totul? El ne-a dăruit totul: răscumpărarea deplină. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. O restituire deplină și o întărire absolută pe temelia apostolilor și prorocilor.

Acum mă rog pentru toți. Acum părăsiți-vă toate gândurile proprii și tot ce este în legătură cu diferitele învățături care sunt răspândite. Fiți sfințiți în Cuvântul Adevărului și unși cu Duhul Sfânt. Dumnezeu va pecetlui doar conținutul divin din noi. Credeți voi aceasta? Dumnezeu va pecetlui doar ceea ce a pus El în noi. Dumnezeu nu va pecetlui niciodată pe un om cu învățături rătăcitoare, nu! El va pecetlui doar pe aceia care sunt întăriți, toți care au fost învățați de

Dumnezeu prin ungerea Duhului Sfânt. Pentru că așa este scris: că nu un frate va învăța pe celălalt, ci toți vor fi învățați de Dumnezeu. De aceea este scris: „Strânge-Mi pe poporul Meu, pe toți care au făcut legământ cu Mine prin Jertfă, strânge-i împreună, cheamă-i ca să-i fac să asculte Cuvintele Mele”.

Iubite Domn, noi toți suntem mulțumitori că noi auzim Cuvintele Tale, le credem și putem trăi personal ceea ce ai făgăduit Tu. Ție, Singurului Dumnezeu, Îți aducem cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Maranata! Domnul nostru vine curând!

Haideți să ne ridicăm. Aici sunt cereri de rugăciune pe care dorim să le aducem în mod deosebit Domnului. Doamne Dumnezeule atotputernic, Îți mulțumim din inimă că tot ceea ce Tu ai făgăduit este o realitate divină. Fiecare făgăduință ne călăuzește în împlinire, iar noi vom trăi personal și vom vedea ceea ce Tu ai făgăduit. Așa cum este scris: „*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc*” (1Cor. 2:9).

Iubite Domn, încă o dată Te rog curăță-ne, spală-ne în scumpul și sfântul Tău Sânge, spală-ne de toate păcatele, de orice neascultare, de orice necredință, de tot. Doamne, tot așa Te rugăm dăruiește-ne o baie totală în apa Cuvântului pentru ca noi să fim curățați și eliberați de toate tradițiile, tălmăcirile și interpretările și astfel să fim o Mireasă adevărată a Cuvântului pe care Tu o poți pecetlui cu pecetea Ta. Tu ne-ai întărit și ne vei ține până când Tu vei reveni pentru a ne lua Acasă.

Și aceste rugăciuni sunt necesare. Îți aducem toate aceste necazuri din popor înaintea Ta. Te rugăm nu lăsa pe nimeni să plece din acest loc fără a fi binecuvântat. Încă o dată Îți mulțumim că noi trăim acum și avem parte de ceea ce Tu faci în prezent pe întregul pământ. Binecuvântează-ne pe toți, ridică-Ți Fața Ta asupra noastră și dă-ne pacea și binecuvântarea Ta, Te rugăm în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Sumar video ianuarie 2019

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania.

Îi dăm slavă lui Dumnezeu pentru ultimul sfârșit de săptămână. Am avut adunări și Domnul a binecuvântat în mod cu totul extraordinar. Poporul lui Dumnezeu s-a adunat din 22 de țări ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum citim în Ps. 50. „*Strânge poporul Meu la Mine*”. La fel i s-a spus lui Moise: „*Strânge poporul Meu la Mine ca să asculte Cuvintele Mele*”. Prin harul lui Dumnezeu, noi împărtășim întreg planul lui Dumnezeu.

De data aceasta ne-am gândit la poporul Israel și la prima venire a Domnului și Mântuitorului nostru. Ne-am referit la făgăduința din Mal. cap. 3 și a trebuit să accentuăm faptul că evreii nu au așteptat să se îplinească Mal. 3, ci ei au așteptat să se îplinească Mal. 4. Dar Mal. 4 este și astăzi în viitor. În Mat 17, după trăirea slăvită de pe muntele schimbării la față, ucenicii L-au întrebat pe Domnul: „*Oare de ce zic cărturarilor că întâi trebuie să vină Ilie?*” Și atunci Domnul le-a dat răspunsul potrivit: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile.*”

Dar iubiților, aici este punctul important: dacă noi nu înțelegem, prin descoperire divină, care prorocie, care făgăduință se îplinește, atunci noi ducem poporul în rătăcire și trecem pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. La prima venire a lui Hristos, din cauza înțelegerii greșite a celor două prorocii, ei au trecut pe lângă ziua cercetării din partea lui Dumnezeu și au trebuit să treacă prin vremuri groaznice de persecuție. Și apoi, în Luca 19:44, Domnul a trebuit să pronunțe judecata pentru că ei nu au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu, așteptând să se îplinească o făgăduință care nu era dată pentru acel timp. Iubiților, ce aș putea eu să mai spun?

Dar care este situația în timpul nostru? Care a fost însărcinarea, și încă mai este, pentru timpul nostru? Eu nu vreau nicio explicație, eu vreau doar Cuvântul lui Dumnezeu în forma lui originală. Pe mine mă interesează făgăduința în forma ei originală, ceea ce i-a fost spus lui William Branham, slujitorul și prorocul lui Dumnezeu, atunci când el a primit însărcinarea divină. El s-a referit la aceasta de 18 ori. Vă citesc

afirmația lui din Vol. 3 cu predicile sale. Aici, în predica „Astăzi s-a împlinit această scriptură”, fratele Branham repetă, cuvânt cu cuvânt, ceea ce i s-a spus în 11 iunie 1933. „O lumină a coborât din cer, strălucind deasupra locului, ca o stea care cade din cer. Un glas a vorbit: «Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge prima venire a lui Hristos, mesajul dat ție va premerge cea de a doua Lui venire, în toată lumea»”. Acesta este AȘA VORBESTE DOMNUL. O însărcinare directă în legătură cu făgăduința care s-a împlinit și încă se împlinește în timpul nostru, acum, înaintea revenirii lui Hristos. Și așa cum a spus fratele Branham, „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri”.

Iubiți frați și surori, am inima frântă, nici nu pot spune ce durere simt datorită însărcinării divine care i-a fost dată fratelui Branham și desigur și datorită însărcinării dată mie de Domnul și care este în legătură directă cu slujba lui. Acum, eu nu critic, ci spun următoarele cu o mare durere. Frații noștri din Statele Unite, au făcut o mare falsificare prin care au dat impresia că nu mesajul, ci William Branham premerge a doua venire a lui Hristos și astfel totul s-a încheiat. Și acum toți s-au pus pe drum și dau propriile lor interpretări.

Vă citesc acum din cartea „Faptele unui proroc”, puteți verifica, la pag. 40 este scris astfel: „Acestea au fost cuvintele:...” – vă puteți închipui așa ceva! se face o afirmație cu referire la cuvintele cu care a fost însărcinat fratele Branham și iată ce afirmă ei: „Acestea au fost cuvintele: Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge prima venire a lui Hristos, Domnul, la fel ești tu trimis ca să premergi cea de a doua Lui venire”. Nu este scris nimic despre mesaj, doar că William Branham va premerge. Dar lui William Branham, prin însărcinare divină, i-a fost spus că „Mesajul dat ție va premerge cea de a doua venire a lui Hristos în toată lumea”.

Iubiți frați și surori, eu nu suport o minciună. Câți oameni cred minciuna și câți cred adevărul? Câți cred ceea ce a spus Dumnezeu și a fost spus și de William Branham? Și câți cred ceea ce au spus cei care pretind că l-au cunoscut mulți ani pe proroc? Voi trebuie să-L cunoașteți pe Domnul și adevărul trebuie să fie în voi. Dacă voi vă referiți la ceea ce am citit din „Faptele unui proroc”, dacă voi spuneți că totul s-a încheiat, atunci voi sunteți în aceeași situație în care au fost

evreii la prima venire a lui Hristos. Voi nu recunoașteți că William Branham a fost luat slavă în 24 decembrie 1965 și nu a predicat mesajul în nicio altă țară. După deschiderea pecetilor, el nu a mai călătorit la nicio altă națiune, iar când a mers în Africa de Sud i-a fost pusă în pașaport o ștampila pe care scria „Nu poate participa la întruniri religioase”.

Deci William Branham nu a dus mesajul până la capătul pământului! Atunci cine a dus mesajul acestui ceas, mesajul așezării din nou a tuturor lucrurilor, mesajul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu la toate neamurile așa cum i-a fost spus omului lui Dumnezeu atunci când a primit însărcinarea? Iubiților, eu sper că voi înțelegeți, sper că înțelegeți. Toți aceștia duc în rătăcire o mulțime de oameni, ei care se referă la fratele Branham și care respectă pe fratele Branham și slujba lui.

Acesta este anul pe care l-a făcut Domnul! Vă rog, amintiți-vă ceea ce este scris în Isaia 61 și în Luca 4, cu referire la Lev 25, când se vestea întregii națiuni că „acum toți pot ieși liberi”. Nu mai era robie, ci toți puteau ieși liberi. Și Duhul lui Dumnezeu este peste noi ca să spunem tuturor celor care se află în robia multor învățături greșite, că ei pot ieși liberi. Acest an, 2019, va fi un an deosebit. Și toți cei ce au fost duși în rătăcire, să prindă ocazia și să se întoarcă la Dumnezeu, la Cuvânt și la însărcinarea originală dată de Domnul slujitorului și prorocului Său. Va trebui să scriem într-o scrisoare circulară și să vă arătăm cât este de urgent și de necesar ca să nu schimbați niciun cuvânt ci să lăsați totul așa cum a fost scris.

Iubiților, trebuie să mă opresc. Vă urez binecuvântările cele mai bogate ale lui Dumnezeu și am încredere că voi înțelegeți responsabilitatea pe care o am eu înaintea Atotputernicului Dumnezeu, cu referire la 2 decembrie 1962, când prorocul mi-a spus că trebuie să înmagazinez hrana, și hrana se găsește pe benzile înregistrate. Aici sunt arătate toate benzile cu predicile lui William Branham care mi-au fost trimise. Am toate cele 1250 de benzi cu predici. Am făcut ceea ce mi-a spus Domnul. Am făcut ceea ce a confirmat prorocul. Și am dus mesajul în toate țările de pe pământ.

Și acum slujim la milioane de oameni cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, cu adevăratul mesaj al acestui ceas. Dar dați-mi voie să

spun încă o dată: acești frați pretind că William Branham premerge a doua venire a lui Hristos și că totul s-a încheiat odată cu el. Dar, iubiților, abia după ce omul lui Dumnezeu a fost luat în slavă, mesajul a ajuns până la capătul pământului. Și eu mă bucur să pot spune că am călătorit zi și noapte și am împărtășit toate tainele care au fost descoperite. Am împărtășit adevăratul mesaj care vine din Cuvântul lui Dumnezeu cu toți aleșii din toate țările de pe pământ, așa cum i-a fost spus fratelui Branham „acest mesaj va premerge a doua venire a lui Hristos până la marginile pământului”. Această afirmație s-a împlinit înaintea ochilor noștri. Întregul pământ a auzit despre mesajul acestui ceas. Și fie ca Dumnezeu să dea har ca toți să iasă din robia tuturor interpretărilor și fie ca acest an să fie anul și vremea eliberării ca toți să se întoarcă la Dumnezeu, la Cuvântul Lui și să fie pregătiți pentru iminenta revenire a Domnului și Mântuitorului nostru. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi, aceasta este rugăciunea mea, în Numele sfânt al lui Isus. Amin